

методологію визначення прожиткового мінімуму мінімальна зарплата не стала дієвим інструментом регулювання оплати праці. Норми, закладені у прожитковий мінімум, не забезпечують багатьох потреб працівників. Незадовільними залишаються міжгалузеві і міжрегіональні співвідношення заробітної плати [1].

Аналіз діючої Єдиної тарифної сітки з оплати праці працівників бюджетних галузей переконує в тому, що принципи, на яких вона ґрунтується, не відповідають ринковим засадам організації оплати праці. Недоліками ЄТС є: низький розмір тарифної ставки першого розряду ЄТС, мала диференціація між розрядами тарифної сітки, відсутність стимулів до надання якісних послуг тощо. Суттєвого підвищення заробітної плати працівникам бюджетної сфери не відбулося. Запроваджені нові розміри посадових окладів (ставок заробітної плати) на основі ЄТС базуються на занижених показниках прожиткового мінімуму і мінімальної зарплати. Актуальним питанням сьогодення є підвищення державного впливу на регулювання та контроль за системою оплати праці та дотримання законодавства у цій сфері з розробкою дієвих законодавчо-нормативних важелів [2].

Отже потрібно вдосконалювати законодавчу, нормативно-правову базу, соціально-економічні стандарти у сфері праці. Насамперед приділити увагу методології формування та оптимізувати склад споживчого кошика з урахуванням сучасних потреб людини, визначити реальний прожитковий мінімум. Податкову соціальну пільгу встановити на рівні 1,5 прожиткового мінімуму. З метою стабілізації цінової ситуації на споживчому ринку і підвищення купівельної спроможності населення, слід затвердити перелік споживчих товарів, для яких встановлюватимуться державні фіксовані ціни. В бюджетних установах виникла необхідність розробити тарифні сітки, які б максимально враховували галузеві особливості та істотно нівелювати недоліки властиві ЄТС [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Норми оплати праці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/luoo#/>*
2. *Закон України "Про оплату праці" від 24.03.1995 р. № 108/95 із змінами і доповненнями. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80>*
3. *Сняєва Л. Проблеми регулювання оплати праці та шляхи їх вирішення в Україні // Регіональна економіка. – № 1. – 2017. – с. 171-177.*

**Суліковський Дмитро Дмитрович, магістр 1 курсу,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін**

РЕЙДЕРСТВО ЯК ЗАГРОЗА ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ В УКРАЇНІ

Хоча ця проблематика не нова для вітчизняної та світової науки, однак на сьогодні відсутній усталене тлумачення поняття “подолання рейдерства”. Ураховуючи, що більшість складних утворень є узагальненим відображенням

його складових, убачається за доцільне сутність цього поняття розкрити через зміст його складових: “подолання”, “рейдерство”.

Великий тлумачний словник української мови тлумачить “подолання” як “комплекс дій, спрямований на вирішення певної проблеми” [1].

З. С. Варналій вважає, що “однією з них є рейдерство, історія якого нараховує не одне століття, хоча сам термін введено до ділового обороту на межі ХІХ-ХХ ст.” [2].

Л. В. Руденко-Сударєва зазначає про те, що термін “рейдерство” має англійське походження та утворений від слова “*ride*”, яке тлумачиться і як іменник, і як дієслово. Якщо його розглядати як іменник, то це означає “набіг”, “раптовий напад”, а як дієслово – “робити спроби знищити курс акцій шляхом продажу великої кількості цінних паперів”, “грабувати”, “спустошувати” [3, с. 598].

Відповідно до Указу Президента України “Про посилення протидії рейдерству” від 19 березня 2014 р., державна політика в сфері протидії рейдерству має такі сфери реалізації:

- ✓ вжиття невідкладних заходів щодо посилення протидії рейдерству та посилення захисту права власності;
- ✓ збирання, аналіз та узагальнення інформації про факти порушення законодавства, пов'язані з протиправним поглинанням та захопленням суб'єктів господарювання, позбавленням права власності, використанням судів для рейдерства, а також про заходи, що вживаються уповноваженими органами для протидії таким порушенням;
- ✓ підготовка пропозицій щодо вдосконалення механізмів протидії рейдерству та посилення захисту права власності;
- ✓ вжити невідкладних заходів для посилення нагляду за додержанням законів щодо протидії протиправному поглинанню та захопленню суб'єктів господарювання, позбавленню права власності [4].

Виправити ситуацію можливо лише за умови консолідації держави, бізнесу та громадськості під час реалізації державної політики подолання рейдерства за такими пріоритетними напрямками:

- ✓ підвищення ефективності прокурорського нагляду за законністю на ринку злиття та поглинання підприємств;
- ✓ забезпечення координації дій правоохоронних і контролюючих органів, а також органів місцевого самоуправління та інших органів державного управління;
- ✓ створення загальнодержавного реєстру акціонерів і центрального національного депозитарію публічних акціонерних товариств;
- ✓ визначення характеру й обсягу відповідальності реєстратора та емітента перед зареєстрованими особами за порушення порядку ведення реєстру;
- ✓ законодавче оформлення можливостей створення спеціальних резервних копій цінних паперів і встановлення норм відповідальності

реєстраторів і депозитаріїв за порушення правил, що забезпечують достовірність таких копій та їх збереження;

- ✓ законодавче врегулювання питань доступу до відповідної державної інформації;
- ✓ розробка комплексної програми боротьби з рейдерством;
- ✓ наділення Державної комісії (комітету) у справах боротьби з рейдерством відповідними повноваженнями [5, с. 212].

Таким чином, наслідки впливу рейдерів доцільно сприймати аналогічно фінансовий тероризм, оскільки, причина знаходиться внаслідок того так само в недосконалому національному законодавстві та тотальній корупції. До того ж, варто розробити найбільш ефективні правові механізми захисту інтересів як окремих суб'єктів господарювання, так і в цілому економічної безпеки держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Великий тлумачний словник сучасної української мови* / [укл. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К.; Ірпінь : Перун, 2001. – 1440 с.
2. Варналій З. С. Рейдерство в Україні: передумови та шляхи подолання / З.С. Варналій, І. І. Мазур // *Стратегічні пріоритети*. – 2007. – № 2. – С. 129-136.
3. Руденко-Сударєва Л. В. Збереження економічної безпеки функціонування господарюючих суб'єктів в умовах активізації корпоративних поглинань та рейдерських захватів / Л. В. Руденко-Сударєва // *Незалежний аудитор*. – 2013. – № 3. – С. 22-28.
4. Про посилення протидії рейдерству: Указ Президента України від 19.03.2014 № 313/2014 // База даних “Законодавство України” / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/313/2014> (дата звернення: 25.04.2018).
5. Мельниченко О.А. Основи протидії рейдерству: державно-управлінський аспект / О.А. Мельниченко // *Збірник наукових праць Донецького державного університету управління*. – Донецьк, 2010. – Т. XI. – № 170. – С. 212-224.

Шубинець Роксоляна Романівна, студентка 4 курсу
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ДЕРЖАВИ

Загострення соціально-економічних проблем в усіх країнах світу стимулює конкурентну боротьбу між країнами. Досягаючи значних конкурентних переваг, країна підвищує свій рівень економічної безпеки та національної в цілому. Однак, тіньова економіка сьогодні виступає одним з негативних факторів, який не дозволяє країнам підвищувати та стабілізувати рівень економічної безпеки.

Під «тіньовою економікою» розуміють економічну діяльність, яка не враховується, не контролюється і не оподатковується державою і спрямована на отримання доходу шляхом порушення чинного законодавства [1].

Встановлено, що розміри тіньової економіки в країнах з найбільш розвинутою економікою знаходяться в діапазоні від 8 до 15% ВВП, а в країнах, що розвиваються – від 32 до 35% ВВП.